

NAGYKAPOSI ZENEI NAPOK 2006

Nehéz egy mozgalmas rendezvénysorozat (fő)szervezőjének nem sokkal a „saját” eseménye után azt írásban, újságok hasábjain méltatni. Nem csak az eleve kizárható objektivitás miatt - a még friss visszhangoktól félkábultan, a rengeteg lótás-futástól holtfáradtan nem könnyű cikket írni arról, amihez nemrég még teljes énünkkel, szívvél-lélelkel kötődünk.

De különben is! Hogy jöhet egy (fő)szervező ahhoz, hogy „saját” rendezvényét esetleg kritikus megjegyzésekkel illesse? Dicshimmuszokat írni pedig többnyire nem helyénvaló, izléstelen. Mindezek ellenére engedjék meg néhány szó –

- valami újról, amivel kapcsolatban talán nem túlzás a történelmi jelző. Hiszen Nagykapos, az alig tizezer lakosú, eldugott ungvideki városka nem zenei hagyományairól nevezetes. Zenei fesztiválról pedig errefelé nemrég még nem is álmodtunk. Most viszont megvalósult egy olyan léptékű rendezvénysorozat, amelyhez fogható nem csak Nagykaposon, hanem annak széles környékén még sohasem volt: a Nagykaposi Zenei Napok (szlovák eredetiben: *Veľkokapušíanska hudobná jar*).

Nyolc hangverseny és több kiállítás bő két hét leforgása alatt, 2006 május 30. és június 16. között; ez volt a meglehetősen bőséges „menü”. A nyolc koncertből egyet, a Kassai Filharmonikus Zenekar fellépést finanszírozta a nagykaposi önkormányzat, a többi annak a sikeres pályázatnak köszönhetően jött létre, amit a MUSA NOSTRA nevű, helyi zeneiskola mellett működő nonprofit szervezet nyert el a Szlovák Köztársaság Kulturális Minisztériumánál. Voltak azonban egyéb támogatók is, mindenekelőtt az immár olasz kézben lévő Szlovák Hőerőművek és a királyhalmeci központú, fél éve létező Bodrogközi és Ungvidéki Kulturális Központ. És természetesen a Nagykaposi Művészeti Alapiskola, ahol a hangversenyek fele lezajlott.

Megpróbáltuk minél gazdagabbá, sokszínűbbé tenni a fesztivál programját: helyet kapott a dzessz, az egyházi zene, Mozart és kortárs alkotók, romantikusok, zongora és kamarazenekar. A varannói Chrysostomos kórus a keleti egyház liturgiájából adott izelítőt, Gabriela Kozmová (ének) és Otakar Krásenský (zongora) nagymihályi előadók pedig az Armstrong, Sinatra, Ježek és mások nevével fémjelzett szving hangulatával ajándékozták meg az egybegyűlteket. Már említettük a kassai filharmonikusokat (műsorukon Zeljenka, Mendelssohn és Weber művei szerepeltek), akik Horváth Gábor vezénylete alatt adtak nagyon színvonalas koncertet a fesztivál nyitórendezvényén. Norbert Bodnár kiváló kassai zeneszerző ötvenedik születésnapját szerzői esttel méltattuk, több előadóval és e sorok írója könyvének bemutatójával fűszerezve (szlovák nyelvű címe: *Hudobná interpretácia a Chopinova poetika*). Ez volt egyben a fesztivál záróakkordja.

S akkor még nem szóltunk a kaposi művészeti iskola két koncertjéről és ugyancsak két, rendkívüli sikerű hangversenyről: a Lavotta János Kamarazenekar fellépéséről és Ivan Gajan zongoraestjéről. A sátoraljaújhelyi „szomszédok” a frissen felújított deregnyői Lónyai-kastélyban Mozart, Bartók és Farkas Ferenc zenéjével gyönyörködtették a szép számú közönséget. Ivan Gajan a szlovák zongoristák egyik legjobbja, s nagykaposi bemutatkozása (Suchoň, Mozart, Chopin, Schubert) életre szóló élményt jelentett a zeneiskola zsúfolásig megtelt koncertterme közönségének.

Gyenge pont? Propagáció, marketing s ezáltal a vártnál kissé szerényebb látogatottság. De különösebb csalódottságra nincs ok, hisz a nézők száma így is ötven körül mozgott. Most még van idő elemezni, következtéseket levonni, felkészülni. Egy még sikeresebb, még színvonalasabb Nagykaposi Zenei Napok megrendezésére.

Horkay Tamás
(a szerző a Nagykaposi Művészeti Alapiskola igazgatója)